

JÓLAORVINTYRIS

Það var stelpa sem heitir Anna,

hún var að renna sér á sléða á

aðfangardag og þrosti á rissa hrúgn

af snjó. Þegar að hún tók að víx sér víx

hún kom inn í orvintuðaland. Hvar er ég

hugsaði hún. Allt í einum sá hún jólaálf

og varð mjög hissa. Álfurinn sagði hær,

ég er jólaálfur. Anna þú ert ekki sínum

eigin augum. Þú þarst ekki að vera

hætt ég lít ekki seigir Álfurinn Anna

sagði vandráða lega halló ég heiti

Anna. hær seigir jólaálfurinn tíu

þaka átt þú ekki að vera heima hjá

þér seigir Álfurinn. Ég veit hætt ekki,

Ég veit ekki hvar ég er. Ég skal hjálpa

þér, komdu fám okkur heit kató og kek

seigir Álfurinn með glett á sér Anna hær

Sér í teppi og settist niður. Álfurinn spyr

hvert hehni laugí í piparkökku, já takk

Seigir Anna og byrjar að lesa bók sem

heitir Grísa og jólakötturinn og á matan

bakar álfurinn piparkökku og byr til

glassín. Anna spyr álfinn hvar það maður

þurfi að fá hjó föt svo að kötturinn losni

mann ekki, þá er sagð í kjóssögum.

Er jólakötturinn títt? Spyr Anna hressa. Já

aufrítuð er hann títt Seigir Álfurinn. Já, ja

kökumakar eru títt búnar, þar fá sér

kökur og svo fara allir heim á endannum

og borja góða jóla matinn

Höfundur sögu:

Guðlaug Lea